

ΕΤΟΣ 52ον

30 Μαΐου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (2661)

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Τοῦτο δέ εἶπε περί τοῦ Πνεύματος
οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν»

Η Έκκλησία είναι θεμελιωμένη ταυτόχρονα πάνω στή Θεία Εύχαριστία και στήν Πεντηκοστή. Στήν έποχή τοῦ Εύαγγελίου ό Χριστός ἡταν ιστορικά όρατός, ἡταν ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του. Ἀλλά ἡ Πεντηκοστή ἀποδίδει στόν κόσμο τή μυστική παρουσία τοῦ Χριστοῦ και τόν φανερώνει - ὅχι ἐνώπιον τῶν μαθητῶν - ἀλλά ἐντός τῶν μαθητῶν, στίς καρδιές τους.

Αύτή ἡ μυστική παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖται ἀκριβῶς διά τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Τό "Άγιο Πνεῦμα δέν εἶναι μία ἀφορημένη θεία ἐνέργεια, ἀλλά ἔνα ἀπό τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, πού ἔκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα και ἀναπαύεται στόν Υἱό.

"Ετσι ό Χριστός ἀποστέλλει τό "Άγιο Πνεῦμα και τό "Άγιο Πνεῦμα μορφώνει τό Χριστό μέσα στίς καρδιές μας. 'Ο Ιησοῦς Χριστός ἔρχεται ἐξ ὄνόματος τοῦ Πατρός γιά νά ἀποκαλύψει και νά ἐργαστεῖ τό θέλημά Του στόν κόσμο. Τό "Άγιο Πνεῦμα ἔρχεται ἐξ ὄνόματος τοῦ Υἱοῦ γιά νά μαρτυρήσει γι' Αὐτόν, νά τόν φανερώσει και νά τελειώσει τό ἔργο Του.

Άγιο Πνεῦμα και Ἐκκλησία

Οι Πατέρες μαρτυροῦν τή συμφωνία τῆς Ἐκκλησίας ἐπάνω στή σχέση τῆς ζωῆς μας και τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἡ βεβαιότητα τῆς πατερικῆς θεολογίας είναι ὅτι χωρίς τήν κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἡ μαρτυρία καταντά κενός τύπος, ἡ διακονία ἐπιτίδευση, ἡ προσευχή μονόθιογος, ἡ κοινωνία ἀπρόσωπη μάζα, ὁ ποιμαντικός μόχθος ὄργανωτική κίνηση στό κενό. Ἀντίθετα, μέ τό "Άγιο Πνεῦμα ἔχουμε ζωή Θεοῦ, ἀπό τήν πτώση νίκη, ἀπό τήν ἀμαρτία μετάνοια και καινούργια ζωή. "Οσοι βαπτίζονται στό σονομα τῆς Ἁγίας Τριάδος και ἐνδύονται τόν Κύριο και εἰσέρχονται στό Σῶμα του, τήν Ἐκκλησία, μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Ἅγιου Πνεύματος οίκειοποιοῦνται τή ζωή τοῦ Θεοῦ.

Άγιο Πνεῦμα και ἀνθρωπος

"Ολη ἡ ἐπιμέλεια και ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου συγκεντρώνεται στήν ἀπόκτηση τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου και στήν καρποφορία τῶν καρπῶν του, ἀπό τούς ὅποι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἔορτῆς, είστηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ὁρέσονται ὅδατος ζῶντος. **Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν·** οὕπω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἄγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἀλλοι ἐλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἀλλοι δὲ ἐλεγον· Μή γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἐρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυΐδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης ὃπου ἦν Δαυΐδ, ὁ Χριστὸς ἐρχεται; Σχῆμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι’ αὐτόν. Τινὲς δὲ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ’ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπῆρχται πρός τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπῆρχται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὃς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μή καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ’ ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γνώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὅτι ἐλθὼν νωκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν· Μή ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ’ αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μή καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

ους γνωρίζεται καί μέ τους όποίους ἐκφράζεται ἡ χριστιανική ζωή. Σκοπός ὅπων τῶν ἀνθρώπων πού ζούν κατά Θεό, είναι νά εύαρεστίσουν τό Χριστό, τό Θεό, καί μέ τή μετοχή τους στό Ἀγιο Πνεύμα νά γίνουν φίλοι μέ τό Θεό καί Πατέρα κι ἔτσι νά ἀποκτήσουν τή σωτηρία τους. Αὔτη ἡ σωτηρία πού πραγματοποιήθηκε μέ τό Χριστό δέ νοεῖται κωρίς τό Ἀγιο Πνεύμα. Ἡ πατερική παράδοση είναι πλούσια σ’ αὐτό τό σημεῖο· «Χωρίς τό Ἀγιο Πνεύμα είμαστε ξένοι καί μακριά ἀπό τό Θεό, μέ τή μετοχή μας ὅμως στή κάρο τοῦ Πνεύματος συναπτόμαστε μέ τή θεότητα. Ὁστε τό νά είμαστε στό Θεό - Πατέρα, δέν είναι δικό μας κατόρθωμα, ἀλλήλα τοῦ Πνεύματος πού είναι καί μένει μέσα μας», μᾶς ήλεγει ὁ Ἀγ. Ειρηναῖος. Ἄν ὁ ἄνθρωπος είναι θεοειδής καί χριστόμορφος, ἀν είναι «ποίημα Θεοῦ κτισθείσ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» αὐτό ὄφείλεται στήν παρουσία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Τό Ἀγιο Πνεύμα οίκοδομεῖ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τελειώνει τά μυστήρια, χορηγεῖ, ἐνεργεῖ, αὐξάνει καί τελειώνει τά πάντα, μᾶς χαρίζει κάθε πλήρωμα εύπλογίας στόν παρόντα αἰώνα καί στό μέλιθοντα.

Ἡ ἀπουσία ἀπό τό Πνεύμα τοῦ Θεοῦ γεννᾶ τήν ἐσωτερική ἐρήμωση καί ἐρείπωση τοῦ ἀνθρώπου, τή σύγχυση καί τή διαστροφή, τό ψέμα καί τήν τραγωδία, τήν ἀδυναμία καί ἀποτυχία τοῦ καθούμενου πνευματικοῦ βίου. Ἡ ἀληθινότητα τοῦ κόσμου ἀπό τό Ἀγιο Πνεύμα γεννᾶ τήν κρίση καί τά δεινά του. Πρόκειται γιά τήν εισβολή τοῦ φρονήματος τῆς ἐκκοσμικεύσεως στή ζωή μας, μέ τήν όποια σβήνεται

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τίν τελευταίαν ἡμέραν τίν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώναξε δυνατά, «Ἐάν κανείς διψᾷ, ἂς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἡ γραφή, «Θά τρέξουν ἀπό τὸν κοιλιά του ποταμοί νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτό τὸ εἶπε διά τὸ Πνεῦμα, τὸ ὅποιον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἀγιον, ἐπειδόν ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοί ἀπό τὸ πλῆθος, ὅταν ἀκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπό τὸν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἡ γραφή ὅτι ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπό τὸ σπέρμα τοῦ Δαυΐδ καὶ ἀπό τὸν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυΐδ;». Ἔγινε λοιπόν δικασμός γι' αὐτόν μεταξύ τοῦ πλήθους. Μερικοί ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανείς δέν ἔβαλε χέρι ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὅποιοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανείς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτός ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτὸν κανείς ἀπό τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; «Οσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Νικόδημος, ὁ ὄποιος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτὸν τὸν νύχτα καὶ ὁ ὄποιος ἤτο ἔνας ἀπό αὐτούς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἔαν δέν τὸν ἀκούσητε προηγουμένως καὶ μάθη τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπό τὸν Γαλιλαίαν; Ἐρεύνησε καὶ θά ιδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπό τὸν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγώ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βελῆλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀμλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἡ πνοή καὶ ἐνέργεια τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ ἀντικαθίσταται ὄλοκληρωτικά μὲ τό ἀνθρώπινο θέλημα καὶ τὴν ἀνθρώπινη δραστηριότητα.

«Ἐλθέ τό Πνεῦμα τό Ἀγιον»

Ζώντας σ' ἔναν κόσμο πού προσφέρει προγράμματα βελτιώσεων τοῦ ἀνθρώπινου βίου καὶ καταγίνεται στὴ διαφήμιση τῶν ὑλικῶν πραγμάτων πρέπει νά ἐπανεκτιμήσουμε τὴ σημασία τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς πού μᾶς διδάσκει, ὅτι κάθε φορά πού ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη ἀπαντᾶ καταφατικά στὴ Χάρη τοῦ Πνεύματος, τότε μεταμορφώνεται. Γι' αὐτό νά εύχόμαστε καὶ αὐτό ἂς ἐπιδιώκουμε. «Πνεῦμα ἄγιον, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, ἐλθέ, ἀπερίγραπτον Φῶς, τό πάντα πιληροῦν καὶ ζωοποιοῦν, καὶ φώτισον ἡμᾶς τούς ἐσκοτισμένους τοῖς πάθεσιν· ἵσαι τὴν φύσιν ἡμῶν τὴν συντριβεῖσαν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ διά τῆς μεταπλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μιστηρίων τύπωσον ἐν ἡμῖν τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ, τοῦ ταπεινοῦ καὶ πράου Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἴροντος τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου· δεόμεθά Σου, ταχύ ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

† Ο.Φ. Α.

30 Μαΐου 2004: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)

Ίσαακίου όσιου, ήγουμένου της μονής των Δαλμάτων († 383).

Τίχος: - - Έωθινόν: - - Απόστολος: Πράξ. β' 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ' 37-52, π' 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 6 Ιουνίου, τῶν Ἅγιων Πάντων (Α΄ Ματθαίου).

Απόστολος: Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30.

Άντιαιρετικά θέματα (7)

ΙΕΡΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (β)

Ακριβώς ἐπειδή ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι μέρος τῆς Ιερᾶς Παραδόσεως γι' αὐτό μόνο μέ τῇ βούθεια τῆς δεύτερης μποροῦμε νά κατανοήσουμε καί νά ἐρμηνεύσουμε σωστά τὸν πρώτην πρότυπο. Ἡδη ὁ Απόστολος Πέτρος μιλάει γιά τὸν κίνδυνο παρερμηνείας τῆς Γραφῆς, ἐπειδή ὑπάρχουν μερικά δυσονόπτα χωρία τὰ ὅποια μερικοί προσπαθοῦν νά τὰ ἐρμηνεύσουν αὐθαιρέτως, «πρός ιδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν», ὅπως χαρακτηριστικά τονίζει (Β΄ Πέτρου γ' 16).

Στίν τίδια ἀκριβώς πλάνη γιά τὸν ὅποια μιλάει ὁ θεοφώτιστος Απόστολος πέφτουν καί οἱ σύγχρονοι αἱρετικοί οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν χωρίς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, χωρίς δηλαδή τὸν Ιερά Παράδοσην νά ἐρμηνεύσουν τὸν Γραφήν.

Στίν πραγματικότητα ὅσοι ἀπορρίπτουν τὸν Παράδοσην βλασφημοῦν στὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ ὅποιου διαρκής εἰς τὸν Ἐκκλησίαν ἐνέργεια εἶναι αὐτή. Ἡ Ιερά Παράδοση εἶναι ἡ τίδια ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τρόπος αὐτῆς τῆς ζωῆς, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιο ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα ζεῖ τὸν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ἡ Παράδοση τῶν Ἀποστόλων, ἡ Παράδοση τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων, ἡ Παράδοση τῶν μετέπειτα Πατέρων καί διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι διαφορετικά καί ἀντίθετα μεταξύ τους πράγματα, ἀλλά ἡ ἐνέργεια τοῦ αὐτοῦ Ἅγιου Πνεύματος τὸ ὅποιο ἀπό τὸν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὄδηγει ἀπλανῶς τὸν Ἐκκλησίαν.

Άρχιμ. Π. Ι.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό ἡ Ἁγία Εἰρήνης (δόθ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὸν ὅποια περιτασιακῶς θέα χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά δημιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνητικό Ναό ἡ Ἁγία Βαρβάρα στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί δημιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. ἡ Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαίτο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου ἡ Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὕπο τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δλο τὸν κόσμο μέσω <http://www.apostoliki-diakonia.gr>